

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2012. szeptember 6.*

„Megsemmisítés iránti kereset — 617/2010/EU, Euratom rendelet — Az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projektek Bizottság részére történő bejelentése — A jogalap megválasztása — EUMSZ 337. cikk és EAK 187. cikk — EUMSZ 194. cikk”

A C-490/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2010. október 8-án

az **Európai Parlament** (képviselik: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues és L. Visaggio, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Simm és A. Lo Monaco, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues és A. Adam, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Oliver és O. Beynet, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: J. N. Cunha Rodrigues tanácselnök, U. Lõhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh (előadó) és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2012. április 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: francia.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetével az Európai Parlament azt kéri a Bíróságtól, hogy egyrészt semmisítse meg az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről és a 736/96/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. június 24-i 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendeletet (HL L 180., 7. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet), és másrészt, amennyiben a Bíróság megsemmisíti ezt a rendeletet, tartsa fenn annak joghatásait egy új rendelet elfogadásáig.

Jogi háttér

- 2 A megtámadott rendelet (1)–(5), (7), (8), (11) és (15) preambulumbekzdése a következőképpen szól:
„(1) A Bizottság energiaügyi feladatainak ellátásához alapvető fontosságú, hogy áttekintést nyerjen az Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházások alakulásáról. A rendszeresen, naprakész állapotban rendelkezésre álló adatoknak és információknak lehetővé kell tenniük a Bizottság számára, hogy megfelelő számadatok és elemzések alapján elvégezze a szükséges összehasonlításokat és értékeléseket, illetve megfelelő intézkedésekre tegyen javaslatot, különösen az energiakereslet és -kínálat egyensúlyának jövőbeli alakulását illetően.
(2) Az energiaágazatban az elmúlt években – az Unió kívül és belül egyaránt – komoly változások mentek végbe, és az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházások kulcsfontosságú kérdéssé váltak az Unió energiaellátásának és a belső piac működésének biztosítása, valamint az Unió alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiarendszerre való megkezdett áttérése szempontjából egyaránt.
(3) Az energiaágazat új körülményei között valamennyi energiaágazatban valamennyi fajta infrastruktúra esetében jelentős beruházásokra van szükség, továbbá új típusú infrastruktúrákat kell kiépíteni, a piacon pedig új technológiáknak kell teret hódítaniuk. Az energiaágazat liberalizációja és a belső piac folytatódó integrációja következtében a beruházások megvalósításában nagyobb szerephez jutnak a gazdasági szereplők. Ezzel párhuzamosan pedig az olyan új szakpolitikai követelmények, mint az egyes energiaforrások részarányára vonatkozó célszámok, megváltoztatják a tagállamok új és/vagy korszerűsített energiaipari infrastruktúrákkal kapcsolatos szakpolitikáit.
(4) Ezzel összefüggésben nagyobb figyelmet kell fordítani az Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházásokra, különösen azért, hogy időben előre lehessen jelezni a problémákat, terjeszteni lehessen a legjobb gyakorlatokat, és az Unió energiarendszerének jövőbeli fejlődését illetően nagyobb átláthatóságot lehessen biztosítani.
(5) A Bizottságnak és különösen Energiapiaci Megfigyelőközpontja számára ezért pontos adatoknak és információknak kell rendelkezésre állnia az Unió energiarendszerének legjelentősebb elemeit érintő beruházási projektekről, köztük a leszerelési projektekről.
[...]
(7) Az [EAK 41. cikknek és az EAK 42. cikknek] megfelelően a vállalkozások kötelesek tájékoztatni a Bizottságot beruházási projekteikről. E tájékoztatáson túl rendszeresen jelentést kell tenni különösen a beruházási projektek végrehajtásáról. E kiegészítő jelentés nem érinti az [EAK 41–EAK 44. cikket].

(8) Annak érdekében, hogy a Bizottság teljes áttekintéssel rendelkezzen az Unió energiarendszerének egészét érintő jövőbeli fejleményekről, a beruházási projektekre vonatkozóan olyan harmonizált jelentéstételi keretrendszerre van szükség, amely a tagállamok által továbbítandó hivatalos adatok és információk naprakész kategóriáin alapul.

[...]

(11) Annak érdekében, hogy a tagállamokra és a vállalkozásokra – különösen a kis- és középvállalkozásokra – ne háruljanak aránytalanul magas adminisztratív terhek, és a költségek a minimálisra korlátozódjanak, e rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy a tagállamok és a vállalkozások mentesüljenek a bejelentési kötelezettségek alól, feltéve, hogy az energiapiacot szabályozó, az Unió intézményei által elfogadott, az Unión belüli versenyalapú energiapiacokkal, az Unió energiarendszerének fenntarthatóságával és az Unió energiaellátásának biztonságosságával kapcsolatos célok elérésére törekvő ágazatspecifikus jogi aktusok alapján már szolgáltatnak a Bizottság részére egyenértékű információkat. Ezért el kell kerülni az átfedéseket a harmadik villamos energia és földgáz belső piaci intézkedéscsomagban meghatározott jelentéstételi kötelezettségekkel.

[...]

(15) A Bizottságnak és különösen Energiapiaci Megfigyelőközpontjának rendszeres, ágazatokon átívelő elemzést kell készítenie az Unió energiarendszerének szerkezeti fejlődéséről és kilátásairól, illetve – szükség esetén – célirányosabb elemzéseket is az energiarendszer egyes vonatkozásairól. Ezen elemzéseknek különösen az energiakereslet és -kínálat egyensúlyát befolyásoló, az infrastruktúrákat és a beruházásokat érintő esetleges hiányosságok feltérképezését kell elősegíteniük. Az elemzést figyelembe kell venni az energiaipari infrastruktúráról uniós szinten folytatandó egyeztetés során is, ezért azt továbbítani kell az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére, valamint hozzáférhetővé kell tenni az érdekelt felek számára.”

3 A megtámadott rendelet „Tárgy és hatály” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ez a rendelet közös keretet hoz létre a kőolaj-, a földgáz-, a villamosenergia- – a megújuló energiaforrásokból származó villamos energiát is beleértve – és a bioüzemanyag-ágazatbeli energiaipari infrastruktúrát érintő, illetve az ezen ágazatokban kibocsátott szén-dioxid leválasztásával és tárolásával kapcsolatos beruházási projektekre vonatkozó adatoknak és információknak a Bizottság számára való bejelentéséhez.

(2) E rendeletet a mellékletben felsorolt azon beruházási projekt típusokra kell alkalmazni, amelyek esetében az építési vagy leszerelési munkálatok már megkezdődtek, vagy amelyekre vonatkozóan már végleges beruházási döntést hoztak.

[...]”

4 E rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke többek között kimondja, hogy e rendelet alkalmazásában:

„10. »energiaforrás«:

- i. elsődleges energiaforrások, így a kőolaj, a földgáz és a kőszén;
- ii. átalakított energiaforrások, például villamos energia;

- iii. megújuló energiaforrások, ideértve a vízenergiát, a biomasszát, a biogázt, a szélenergiát, a naphőenergiát, az árapály-energiát, a hullámenergiát és a geotermikus energiát; és
- iv. energiatermékek, így a finomított olajtermékek és a bioüzemanyagok.”

5 Az említett rendelet „Adatközlés” című 3. cikke előírja:

„(1) Szem előtt tartva, hogy az adatgyűjtési és -közlési kötelezettségnek a célokkal arányosnak kell lennie, a tagállamok vagy az általuk e feladattal megbízott szervek 2011. január 1-jétől, majd ezt követően kétévente összegyűjtik az e rendeletben meghatározott valamennyi adatot és információt.

Az e rendeletben meghatározott adatokat és releváns projektinformációkat első ízben 2011-ben [első jelentéstételi év], majd azt követően kétévente közlik a Bizottsággal. [...]

[...]

(2) A tagállamok vagy az általuk megbízott szervek mentesülnek az (1) bekezdésben előírt kötelezettségek alól, amennyiben és amilyen mértékben az energiaágazat-specifikus uniós jog vagy az Euratom-Szerződés alapján:

- a) az érintett tagállam vagy az általa megbízott szerv az ebben a rendeletben meghatározott előírásoknak megfelelő adatokat és információkat már korábban közölte a Bizottsággal, és megjelölte ezen adatközlés időpontját és az érintett konkrét jogi aktust; vagy
- b) egy erre kijelölt testület megbízást kapott arra, hogy többéves beruházási tervet készítsen az uniós szintű energiaipari infrastruktúra területén, és e célból az ebben a rendeletben meghatározott előírásoknak megfelelő adatokat és információkat gyűjt össze. Ez esetben, valamint e rendelet alkalmazásában az összes releváns adatot és információt a kijelölt testület küldi meg a Bizottság részére.”

6 Ugyanezen rendelet „Adatforrások” című 4. cikke alapján:

„Az érintett vállalkozások minden jelentéstételi évben június 1-je előtt közlik azon tagállamokkal – vagy azok megbízott szerveivel – a 3. cikkben előírt adatokat vagy információkat, amelynek területén beruházási projektet kívánnak megvalósítani. [...]

Az első bekezdés nem vonatkozik azon vállalkozásokra, amelyek esetében az érintett tagállam úgy dönt, hogy a 3. cikkben említett adatokat vagy információkat más módon közli a Bizottsággal.”

7 A megtámadott rendeletnek „Az adatközlés tartalma” című 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A mellékletben felsorolt beruházási projekt típusok vonatkozásában a 3. cikkben előírt adatközlés értelemszerűen az alábbi adatokra terjed ki:

- a) a tervezett vagy megvalósítás alatt lévő kapacitások volumene;
- b) a tervezett vagy megvalósítás alatt lévő infrastruktúrák vagy kapacitások típusa és fő jellemzői, ideértve adott esetben a határokon átnyúló átviteli projektek helyszínét is;
- c) az üzembe helyezés várható éve;
- d) a felhasznált energiaforrások típusa;

- e) az ellátás biztonságát érintő válsághelyzetekre való reagálást lehetővé tevő létesítmények, így például az ellentétes irányú igénybevételt vagy a más tüzelőanyagra való átállást biztosító berendezések; és
- f) a szén-dioxid leválasztására szolgáló berendezések eredeti beszerelése vagy utólagos beszerelési mechanizmus a szén-dioxid leválasztására és tárolására.

(2) A kapacitások leszerelését célzó projektek vonatkozásában a 3. cikkben előírt adatközlés az alábbi adatokra terjed ki:

- a) az érintett infrastruktúra jellege és kapacitása; és
- b) a leszerelés várható éve.

(3) A 3. cikk szerinti adatközlésnek ki kell terjednie adott esetben mindazon telepített termelési, átviteli és tárolási kapacitás teljes volumenére, amely az adott jelentéstartó év kezdetén rendelkezésre áll, vagy amelynek üzemeltetése három évnél hosszabb ideig szünetel.

A tagállam, az általa megbízott szerv vagy a 3. cikk (2) bekezdés b) pontjában említett kijelölt testület az értesítést kiegészítheti kapcsolódó megjegyzéseivel, így például a beruházási projektek végrehajtását érintő késedelmekkel vagy akadályokkal kapcsolatos megjegyzésekkel.”

8 E rendeletnek „Az adatok minősége és nyilvánossága” című 6. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok, megbízott szerveik vagy – adott esetben – a kijelölt testületek törekednek arra, hogy biztosítsák a Bizottsággal közölt adatok és információk jó minőségét, relevanciáját, pontosságát, egyértelműségét, időbeli pontosságát és koherenciáját.

A kijelölt testületek esetében a közölt adatok és információk kiegészíthetők a tagállamok megfelelő észrevételeivel.

(2) A Bizottság az e rendelet értelmében továbbított adatokat és információkat – különösen a 10. cikk (3) bekezdésében említett elemzésekben – nyilvánosságra hozhatja, feltéve, hogy az adatokat és információkat összesített formában teszi közzé, és azokból az egyes vállalkozásokra és létesítményekre vonatkozó adatok nem derülnek ki, illetve nem következtethetők ki.

(3) A tagállamok, a Bizottság vagy az általuk megbízott szervek valamennyien megőrzik a birtokukban lévő, üzleti szempontból érzékeny adatok és információk titkosságát.”

9 A megtámadott rendelet 7. cikke előírja, hogy a Bizottság 2010. október 31-ig elfogadja az említett rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket az ugyanezen rendelet 3. és 5. cikkében említett adat- és információközlés formájára és egyéb technikai részleteire vonatkozóan.

10 A megtámadott rendelet „Adatfeldolgozás” című 8. cikke értelmében:

„A Bizottság felelős az e rendelet alapján vele közölt, az energiaipari infrastruktúrára vonatkozó adatok és információk fogadására, tárolására és feldolgozásához szükséges informatikai erőforrások kifejlesztéséért, elhelyezéséért, kezeléséért és karbantartásáért.”

11 E rendeletnek „A természetes személyek védelme az adatfeldolgozás tekintetében” című 9. cikke előírja:

„Ez a rendelet nem érinti az uniós jogot, és különösen nem módosítja a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában a 95/46/EK irányelv alapján fennálló kötelezettségeit, illetve az Unió intézményeit és szerveit a személyes adatoknak a feladataik teljesítése során történő feldolgozása tekintetében a 45/2001/EK rendelet alapján terhelő kötelezettségeket.”

- 12 Az említett rendelet „Nyomon követés és jelentéstétel” című 10. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A továbbított adatok és információk, valamint adott esetben a Bizottság által beszerzett adatokat is magukban foglaló egyéb adatforrások alapján, továbbá a vonatkozó elemzéseknek, így például a földgáz- és villamosenergia-hálózatok többéves fejlesztési terveinek figyelembevételével a Bizottság két évente ágazatközi elemzést ad ki az Unió energiarendszerének szerkezeti fejlődéséről és kilátásairól, amelyet továbbít az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság számára. Az elemzés különösen az alábbiakra irányul:

- a) az energiakereslet és -kínálat között a jövőben esetlegesen fellépő olyan különbségek azonosítása, amelyek az Unió energiapolitikája szempontjából jelentőséggel bírnak;
- b) a beruházásokat akadályozó tényezők azonosítása és a kezelésükre alkalmas legjobb gyakorlati megoldások terjesztése; és
- c) a piaci szereplők és az esetleges újonnan piacra lépők számára nagyobb átláthatóság biztosítása.

Mindezen adatok és információk alapján a Bizottság egyéb szükségesnek vagy célszerűnek ítélt célirányos elemzéseket is készíthet.”

- 13 A megtámadott rendelet 13. cikke alapján e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való 2010. július 15-ei kihirdetését követő huszadik napon lépett hatályba.

- 14 E rendelet „Beruházási projektek” című melléklete többek között kimondja:

„3. Villamos energia

3.1. Előállítás

- Hő- és atomerőművek (legalább 100 MWe kapacitású generátorok),

[...]”

A jogvita előzményei

- 15 2009. július 17-én a Bizottság olyan rendeletre vonatkozó javaslatot terjesztett a Tanács elé, amelynek a célja az volt, hogy a kőolaj-, földgáz- és villamosenergia-ágazatokban a Bizottságnak a közösségi érdekű beruházási projektekről történő értesítéséről szóló, 1996. április 22-i 736/96/EK tanácsi rendelet (HL L 102., 1. o.) helyébe lépjen. A Bizottság e javaslatot az EK 284. cikkre és az EAK 187. cikkre alapította. Bár e rendelkezések nem írják elő a Parlamentnek a döntéshozatali eljárásba történő bármely bevonását, a Tanács úgy határozott, hogy ez utóbbival konzultál, amint azt a 736/96 rendelet elfogadása során is tette.
- 16 A Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépését követően a Parlament Ipari, kutatási és energiaügyi bizottságának elnöke a 2009. december 8-i levélben felkérte a Bizottság energiaügyekkel foglalkozó tagját, hogy újból vizsgálja meg e javaslat jogalapjának megválasztását, mivel e javaslatnak ezentúl az EUMSZ 194. cikkben kellene alapulnia. Ez utóbbi azt válaszolta, hogy mivel az EK 284. cikket, amely az EUMSZ 337. cikk lett, és az EAK 187. cikket nem érintette a Lisszaboni Szerződés, azok továbbra is az információközlések területén elfogadandó jogalapoknak minősülnek.
- 17 A Parlament 2010. február 25-én az említett javaslatra vonatkozóan állásfoglalást fogadott el az, amelynek az 1. sz. módosítása arra irányult, hogy az EUMSZ 194. cikk (1) és (2) bekezdése lépjen jogalként az EUMSZ 337. cikk és az EAK 187. cikk helyébe.

- 18 A Tanács e ponton nem módosította a rendeletre vonatkozó javaslatot, és 2010. június 24-én az EUMSZ 337. cikkre és az EAK 187. cikkre alapítva elfogadta a megtámadott rendeletet.
- 19 Mivel úgy vélte, hogy a megtámadott rendeletet kizárólag az EUMSZ 194. cikk (1) és (2) bekezdése alapján kellett volna elfogadni, a Parlament benyújtotta a megsemmisítés iránti jelen keresetet.

A felek kérelmei

- 20 A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet, és
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 21 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a keresetet, és
 - a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.
- 22 A Bíróság elnöke 2011. április 5-i végzésével megengedte a Francia Köztársaság és a Bizottság beavatkozását a Tanács kérelmeinek a támogatása végett.

A keresetről

A felek érvei

- 23 A Parlament a megtámadott rendelet jogalapjának téves megválasztására alapított, egyetlen megsemmisítési jogalapra hivatkozik annyiban, amennyiben a megtámadott rendeletet tévesen az EUMSZ 337. cikk alapján fogadták el, miközben az uniós jogalkotó az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése alapján rendelkezett az e tekintetben szükséges hatáskörökkel. E tévedésnek az említett rendelet megsemmisítéséhez kell vezetnie, mivel a Parlament annak elfogadásában csak egyszerű konzultáció keretében vehetett részt, noha ezen utóbbi rendelkezés alapján rendes jogalkotási eljárást kellett volna lefolytatni.
- 24 A Parlament szerint a megtámadott rendelet fő tárgya az energiaügy területét érintő uniós politika EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében felsorolt célkitűzéseinek különösen az energiaellátás biztonságára tekintettel történő megvalósítása.
- 25 Ami e rendelet tartalmát illeti, a Parlament azzal érvel, hogy az említett rendelet 10. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság az e rendelet alapján továbbított információk alapján kétévente ágazatközi elemzést ad ki az Unió energiarendszerének szerkezeti fejlődéséről és kilátásairól többek között azzal a céllal, hogy azonosítsa az energiakereslet és -kínálat között a jövőben esetlegesen fellépő olyan különbségeket, amelyek az Unió energiapolitikája szempontjából jelentőséggel bírnak, és hogy a piaci szereplők és az esetleges újonnan piacra lépők számára nagyobb átláthatóságot biztosítson. Márpedig e piac működése, az energiaellátás biztonsága és az energiahatékonyság az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett célkitűzések sorába tartozik. Az ugyanezen rendelet által szervezett információgyűjtés csak egy, e célkitűzések megvalósításának szolgálatában álló eszköz.
- 26 A Parlament nem vitatja azt a tényt, hogy az EUMSZ 337. cikket általános jogalkotóként fel lehet használni az információgyűjtésre vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatban. Azonban, utalva a 188/80-190/80. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1982. július 6-án

hozott ítéletre (EBHT 1982., 2545. o.), valamint a C-426/93. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1995. november 9-én hozott ítéletre (EBHT 1995., I-3723. o.), azzal érvel, hogy amennyiben az ilyen információgyűjtés kimondottan az uniós politikák valamelyike céljainak tesz eleget, az ilyen általános jogalapot figyelmen kívül kell hagyni az e célkitűzéseknek megfelelő, különös jogalappal szemben.

- 27 Mindenesetre, még ha a jelen ügyben az EUMSZ 337. cikkét az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdéséhez hasonlóan jogszerűen is alkalmazhatták, a C-300/89. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1991. június 11-én hozott ítélet (EBHT 1991., I-2867. o.) 20. pontjára hivatkozva a Parlament úgy véli, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően az ezen utóbbi jogalapot kell az előbbivel szemben előnyben részesíteni, mivel az a Parlamentet szorosabban vonja be az érintett jogi aktus elfogadásába.
- 28 Az EAK 187. cikkre mint egy további jogalpra való hivatkozással kapcsolatban a Parlament azzal érvel, hogy ilyen hivatkozás szükségtelen. Az EAK 40. cikkel ellentétben a megtámadott rendelettel létrehozott információgyűjtési mechanizmus ugyanis nem tartozik az atomenergiái beruházások elősegítése vagy koordinációja célkitűzésének a keretébe. Így e rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján az atomenergia-ágazatra vonatkozó adatok közlése csak abban az esetben szükséges, ha azokat az Euratom-Szerződés alapján még nem továbbították a Bizottságnak. Az említett rendelet tehát nem vonatkozik a kifejezetten az atomenergia-ágazat fejlesztéséhez kapcsolódó intézkedések elfogadására.
- 29 Mindenesetre feltételezve is azt, hogy az EAK 187. cikkre történő hivatkozás a megtámadott rendelet által kitűzött cél és e rendelet tartalma miatt szükséges, a Parlament úgy véli, hogy az EAK 187. cikkre és az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésére való együttes hivatkozás lehetséges, mivel e két rendelkezés eljárási szempontból nem összeegyeztethetetlen. A C-155/07. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 2008. november 6-án hozott ítélet (EBHT 2008., I-8103. o.) 79. pontja szerint ekkor a rendes jogalkotási eljárás lenne alkalmazandó, mivel az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése a Parlament jelentősebb részvételét írja elő. A Tanács által e tekintetben vétett hiba következképpen tisztán formai szabálytalanságot vonna maga után, mivel az nem érintené az alkalmazandó döntéshozatali eljárás megválasztását.
- 30 Végül a Parlament jelzi, hogy nem ellenzi azt, hogy a Bíróság – amennyiben megsemmisítené a megtámadott rendeletet – ez utóbbi joghatásait az EUMSZ 264. cikk második bekezdésének megfelelően fenntartsa, mivel az nem ellentétes sem e rendelet célkitűzésével, sem az ennek érdekében előírt eszközökkel, amelyeket összességükben kell figyelembe venni.
- 31 A Francia Köztársaság és a Bizottság által támogatott Tanács vitatja azon állítást, miszerint a megtámadott rendelet célja az energiaügy területét érintő uniós politika célkitűzéseinek a megvalósítása. Az 1. cikkének (1) bekezdése szerint ugyanis e rendelet célja, hogy közös keret hozzon létre az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projektekre vonatkozó adatoknak és információknak a Bizottság számára való bejelentéséhez. E rendelet célja így a Bizottság számára annak lehetővé tétele, hogy rendszeresen rendelkezésére álljanak naprakészé tett információk annak érdekében, hogy feladatát elláthassa, amennyiben alapvető fontosságú, hogy megbízható információk e célból a birtokában legyenek. A Parlament e tekintetben összekeveri a megtámadott rendelet célját azon célokkal, amelyeket utólag azon intézkedéseken keresztül tűznek ki, amelyeket a Bizottság az összegyűjtött információk elemzése alapján esetlegesen javasol. E jövőbeli javaslatok célja nem minősül objektív szempontnak az említett rendelet jogalapjának megválasztása során.
- 32 A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházásokra vonatkozó információk összegyűjtése nem járulhat közvetlenül hozzá az energiapolitika célkitűzéseinek a megvalósításához és az Unión belüli ellátás biztonságához. Ezek érdekében az egyszerű információgyűjtésnél sokkal kiterjedtebb intézkedésekre van szükség, olyanokra, mint többek között az egyes infrastruktúrákba történő beruházások szervezése, finanszírozási források létesítése vagy e beruházásokat ösztönző keret felállítása.

- 33 A megtámadott rendelet tartalmával kapcsolatban a Tanács úgy véli, hogy annak 3–10. cikkéből világosan kitűnik, hogy ebben az információközlés az egyetlen elem, mivel e rendelet megállapítja a tagállamok és a vállalkozások arra vonatkozó kötelezettségét, hogy összegyűjtsék a szükséges információkat, és azokat összesített formában továbbítsák a Bizottságnak. Különösen az említett rendelet 10. cikke e célból megállapítja a Bizottság meghatározott feladatait, valamint ezen adatok felhasználásának és terjesztésének a módjait.
- 34 A Tanács szerint az EUMSZ 337. cikkre való hivatkozás megköveteli, hogy három elem teljesüljön, vagyis az információk Bizottság részére történő továbbításának kötelezettsége, a korlátok és feltételek Tanács általi rögzítése, valamint az információknak a Bizottságra bízott feladatok teljesítéséhez való szükségessége. A megtámadott rendelet 3. és 4. cikke fényében ezen elemek közül az első nyilvánvalóan fennáll. A második szintén, mivel e rendelet az 5–9. cikkében rögzíti a korlátokat az érintett információk típusát, valamint az adatok nyilvánosságát és feldolgozását illetően, míg az említett rendelet 10. cikke megállapítja a Bizottságra ruházott meghatározott feladatokat, valamint ezen adatok Bizottság általi felhasználásának és terjesztésének a módjait. A Tanács hozzáteszi, hogy azoknak az információknak, amelyeket a Bizottság kérhet, szükségesnek kell lenniük a feladatainak a teljesítéséhez, amely feladatokat ugyanezen rendelet 10. cikke egyedileg meghatározva, az EUSZ 17. cikk pedig általánosabban mutatja be.
- 35 A Tanács megállapítja, hogy a Bíróság a fent hivatkozott Németország kontra Tanács ügyben hozott ítélet 19. pontjában már kimondta, hogy az EUMSZ 337. cikk alkalmazása a helyes jogalap a Bizottság általi információgyűjtés esetében, mivel e rendelkezés általános hatáskörrel ruhazza fel a Bizottságot bármely, a feladatainak teljesítéséhez szükséges információ összegyűjtéséhez.
- 36 A Tanács és a Francia Köztársaság vitatja azon érvelést, miszerint az EUMSZ 337. cikket figyelmen kívül kell hagyni, ha az információk gyűjtése az uniós politikák valamelyikéhez kapcsolódik. Az a tény ugyanis, hogy valamely jogi aktus az energiaügy területére vonatkozik, nem elegendő ahhoz, hogy az EUMSZ 194. cikket alkalmazandóvá tegye. Így a jelen ügyben, bár a megtámadott rendelet az energiaügy területéhez kapcsolódik, annak az uniós energiapolitikára gyakorolt hatásai e rendelet fő tárgyához képest csak közvetett és járulékos jellegűek.
- 37 A Tanács, a Francia Köztársaság és a Bizottság szerint a Parlament által javasolt értelmezés ahhoz vezetne, hogy megfosztaná az EUMSZ 337. cikket bármely hatékony érvényesüléstől, mivel az átruházott hatáskörök elvének értelmében e rendelkezés csak uniós hatáskör fennállásakor lenne alkalmazandó.
- 38 A Tanács hangsúlyozza, hogy annak lehetősége, hogy az EUMSZ más rendelkezései továbbra is alkalmazhatók legyenek az energiaügy területén annak ellenére, hogy e Szerződés az energiapolitikára vonatkozóan bevezetett egy jogalapot, magában az EUMSZ 194. cikkben szerepel, amely a „Szerződések egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül” alkalmazandó. Ilyen más rendelkezés nemcsak a Bizottság általi információgyűjtésre vonatkozó EUMSZ 337. cikk, hanem többek között az EUMSZ 122. cikk is, amely az energiaipari termékekkel való ellátásban fellépő válság esetén felhatalmazza a Tanácsot megfelelő intézkedések elfogadására, valamint az EUMSZ 170. cikk a transzeurópai hálózatok energiaipari infrastruktúrák területén történő fejlesztésével kapcsolatban és az EUMSZ 338. cikk a statisztikák területén.
- 39 A Tanács, a Francia Köztársaság és a Bizottság úgy véli, hogy az EUMSZ 337. és EUMSZ 338. cikk, amelyek az EUM-Szerződés általános és záró rendelkezései között szerepelnek, általános jellegűek olyan értelemben, hogy az Unió hatáskörének valamennyi területére alkalmazandók. Következésképpen e rendelkezéseket úgy kell tekinteni, mint amelyek a statisztikák készítésére, illetve a Bizottság információszerzési jogára irányuló tárgyukra tekintettel egyediek e Szerződés minden más, ágazati politikára vonatkozó rendelkezésével szemben. A fent hivatkozott Németország kontra Tanács ügyben hozott ítélet Parlament általi értelmezése tehát téves.

- 40 A Tanács és a Bizottság e tekintetben hangsúlyozza, hogy bár a megtámadott rendeletnek köszönhetően összegyűjtött adatok az energiaipari infrastruktúrákra vonatkoznak, a Bizottság azokat e rendelet 10. cikkének (1) bekezdése alapján nemcsak az energiapolitika keretében, hanem minden más politikájának, mint a transzeurópai hálózatok energiaipari infrastruktúrák területén történő fejlesztése, a verseny, a letelepedés szabadsága, a szolgáltatásnyújtás szabadsága vagy a tőke szabad mozgása politikájának az érdekében is felhasználhatja.
- 41 A Francia Köztársaság és a Bizottság által e tekintetben is támogatott Tanács úgy véli, hogy az EAK 187. cikknek, mint a megtámadott rendelet további jogalapjának alkalmazása szintén indokolt, mivel az atomerőművek e rendelet hatálya alá tartoznak. Bár az EAK. 41. cikk kötelezi a vállalkozásokat arra, hogy közöljék a Bizottsággal a projektjeiket annak érdekében, hogy az minden egyes projektet egyenként értékelhessen, az EAK 187. cikk az a jogalap, amely a Bizottságot felruházza a feladatainak teljesítéséhez általa szükségesnek tartott információ megszerzésének a hatáskörével. Márpedig az EUMSZ 337. cikkben és az EAK 187. cikkben előírt eljárások összeegyeztethetők, és e két rendelkezés együttes alkalmazása nem sérti a Parlament jogköreit.
- 42 A Tanács hozzáteszi, hogy valamely intézménynek egy jogi aktus megfogalmazásában való többé-kevésbé fontos részvétele nem határozhatja meg a jogalap megválasztását, amely jogalapnak kizárólag ezen aktus célján és tartalmán kell alapulnia. A jogalapnak a következménye az adott jogi aktus elfogadására vonatkozó eljárás, és nem fordítva.
- 43 Másodlagosan a Tanács azt kéri, hogy amennyiben a Bíróság a megtámadott rendelet megsemmisítése mellett határoz, annak joghatásai egy új aktus elfogadásáig maradjanak fenn.

A Bíróság álláspontja

- 44 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi aktus jogalapja megválasztásának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek alkalmasak a bírósági felülvizsgálatra – ilyen elemnek számít többek között ezen aktus célja és tartalma –, nem pedig az adott esetben hasonló jellemzőkkel rendelkező egyéb uniós jogi aktusok elfogadásának jogalapján. Egyébiránt, amennyiben a Szerződésben van egyedibb rendelkezés, amelyet a szóban forgó aktus jogalapjaként lehet használni, akkor az aktust e rendelkezésre kell alapozni (a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács ügyben hozott ítélet 34. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Ha valamely intézkedés vizsgálatából az derül ki, hogy az két cél elérésére irányul, vagy két összetevőt foglal magában, és ezen célok vagy összetevők egyike elsődlegesnek mutatkozik, míg a másik csak járulékos jellegű, az aktust csak egy jogalapra kell alapítani, mégpedig arra, amelyet az elsődleges cél vagy összetevő megkövetel (a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács ügyben hozott ítélet 35. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 46 Valamely, egyidejűleg több cél elérésére irányuló vagy elválaszthatatlan és egymáshoz viszonyítva nem járulékos jellegű több összetevőt magában foglaló intézkedést illetően a Bíróság – arra az esetre, ha így a Szerződés különböző rendelkezései alkalmazhatók – úgy határozott, hogy az ilyen intézkedést kivételesen a különböző, vonatkozó jogalapokra kell alapítani (a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács ügyben hozott ítélet 36. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Mindazonáltal a Bíróság már kimondta, hogy a két jogalap alkalmazása kizárt, amennyiben az azokra külön-külön előírt eljárások egymással összeegyeztethetetlenek (a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács ügyben hozott ítélet 37. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 A jelen kereset megalapozottságának értékelése céljából ezért első lépésben meg kell vizsgálni a megtámadott rendelet célját és tartalmát annak második lépésben történő megállapítása érdekében, hogy a megtámadott rendelet a Tanács, a Francia Köztársaság és a Bizottság állításának megfelelően

alapítható-e érvényesen az EUMSZ 337. cikkre a Parlament által helyes jogalapként hivatkozott EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése helyett, majd harmadik lépésben meg kell vizsgálni, hogy az EAK 187. cikk további alkalmazása szintén szükséges volt-e, amit a Parlament szintén vitat.

A megtámadott rendelet céljáról

- 49 A megtámadott rendelet (1) preambulumbekkezdésében szerepel, hogy e rendelet célja, hogy a Bizottság pontos információkkal rendelkezzen az Unió belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházások alakulásáról annak érdekében, hogy elláthassa az energiaügy területén rábízott feladatokat bármely olyan megfelelő intézkedés elfogadásán keresztül, amely az energiakereslet és -kínálat jövőbeli egyensúlyát érinti.
- 50 A megtámadott rendelet (2)–(5) és (8)–(15) preambulumbekkezdése e tekintetben megállapítja, hogy az e rendelet által kitűzött cél tehát a Bizottság számára annak lehetővé tétele, hogy az ágazati fejlődésről és az Unió energiarendszere összességének kilátásairól szóló elemzést adjon ki annak érdekében, hogy többek között feltérképezze az infrastruktúrákat és a beruházásokat érintő esetleges hiányosságokat az energiakereslet és -kínálat egyensúlya érdekében, és következképpen biztosítsa a belső piac megfelelő működését és további integrációját, hogy biztosítsa az Unió energiaellátását többek között az Unió energiarendszerének jövőbeli fejlődését érintő nagyobb átláthatóság bevezetésén keresztül, valamint hogy előmozdítsa az energiahatékonyságot és energiatakarékosságot különösen az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiarendszerre való áttérés biztosításán és új technológiák kifejlesztésén keresztül.
- 51 Ezenkívül a megtámadott rendeletnek az Európai Közösségen belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről és a 736/96/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatban [COM(2009) 361 végleges] szereplő indokolásában a Bizottság a javaslatának okaival és céljaival kapcsolatban hangsúlyozta, hogy e javaslat többek között az energiaellátás biztosítását és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését célul kitűző új energiapolitika keretébe tartozik.
- 52 Ebből egyértelműen következik, hogy ugyan – amint a Tanács, a Francia Köztársaság és a Bizottság érvel – a megtámadott rendelet célja valóban az információgyűjtés, ezt e rendelet annak érdekében vezette be, hogy az Unió megvalósíthasson bizonyos, az energiaügy területén számára kitűzött célokat.

A megtámadott rendelet tartalmáról

- 53 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet számos, külön-külön vett rendelkezése önmagában nem tűnik úgy, hogy az uniós energiapolitika területén kitűzött célok megvalósításához kapcsolódna.
- 54 Ilyen a megtámadott rendelet 4. cikke – amely a Bizottságnak továbbítandó információk forrásának, vagyis azon vállalkozásoknak a meghatározására szorítkozik, amelyek energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteket kívánnak megvalósítani –, valamint e rendelet 8. és 9. cikke, amelyek ezen adatok Bizottság általi feldolgozását és a természetes személyek adatfeldolgozásra tekintettel való védelmét érintik. Ugyanez a helyzet az említett rendelet 7. cikkével, amely az ugyanezen rendelet végrehajtására vonatkozó intézkedések Bizottság általi elfogadásához kapcsolódik. Ilyen általános rendelkezések valamennyi olyan uniós jogi aktusba belefoglalhatók, amelyek információgyűjtési rendszert írnak elő.
- 55 Meg kell azonban állapítani, hogy a megtámadott rendelet más rendelkezései szorosan kapcsolódnak az Unió energiapolitikájához.

- 56 Így, amint a megtámadott rendeletnek a 2. cikkében említett fogalom meghatározásokkal összefüggésben értelmezett 1. cikkéből kitűnik, e rendelet közös keretet hoz gyakorlatilag valamennyi energiaágazatot – a megújuló energiaforrásokból származó villamos energiát és a bioüzemanyagot is beleértve – érintő infrastruktúrába történő beruházási projektekre vonatkozó adatoknak és információknak a Bizottság számára való bejelentéséhez, ami azt sugallja, hogy az említett rendelet az energiapiac megfelelő működését, az Unió energiaellátásának biztonságát, valamint az új és megújuló energiák kifejlesztését kívánja biztosítani.
- 57 Hasonlóképpen, a megtámadott rendelet 3. cikkének (1) bekezdése meghatározza, hogy a határokon átnyúló átviteli projektek kivételével az e beruházási projektekre vonatkozó releváns adatokat és információkat összesített formában kell bejelenteni, ami azt jelenti, hogy ezen információkat az Unió energiakeresletének és -ellátásának az egyensúlyát biztosítani kívánó programozási tevékenységre szánják. Ezt az értelmezést megerősíti e cikk (2) bekezdése, mivel e cikk annak elkerülése érdekében – amint e rendelet (11) preambulumbekzdéséből kitűnik –, hogy a villamos energia és földgáz területének belső piacára vonatkozó intézkedéseket kétszeresen alkalmazzák, mentesíti a tagállamokat az információgyűjtés e kötelezettsége alól, amennyiben a többéves beruházási terv kidolgozásával az uniós jog alapján megbízott testület e célból már összegyűjtötte az említett rendelet követelményeinek megfelelő információkat.
- 58 Ezenkívül a megtámadott rendelet 5. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy e rendelet előírja a tagállamoknak, hogy az energiaágazatot érintő beruházási projekteikre vonatkozóan pontos és részletes információkat szolgáltatassanak, így többek között a tervezett vagy megvalósítás alatt lévő kapacitások volumenét, típusát és fő jellemzőit, az üzembe helyezés várható évét, a felhasznált energiaforrások típusát, valamint az ellátás biztonságát érintő válsághelyzetekre való reagálást lehetővé tevő létesítményeket. Ezenkívül e cikk (3) bekezdése felhívja a tagállamokat, hogy a bejelentésüket egészítsék ki például a beruházási projektek végrehajtását érintő késedelmekkel vagy akadályokkal kapcsolatos releváns megjegyzésekkel. Meg kell állapítani, hogy az ilyen kötelezettségek az Unió energiaellátása biztonságának a garantálását célozzák.
- 59 Végül és kiváltképpen a megtámadott rendelet 10. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak a továbbított adatok és információk, valamint adott esetben egyéb adatforrások alapján két évente ki kell adnia egy ágazatközi, az Unió energiarendszerének szerkezeti fejlődéséről és kilátásairól szóló elemzést, amely többek között az energiakereslet és -kínálat között a jövőben esetlegesen fellépő olyan különbségek azonosítására, amelyek az Unió energiapolitikája szempontjából jelentőséggel bírnak, valamint a piaci szereplők és az esetleges újonnan piacra lépők számára nagyobb átláthatóság biztosítására irányul. E rendelet 6. cikkének (2) bekezdése alapján ezen elemzés keretében a Bizottság a továbbított adatokat és információkat összesített formában közzé teheti, feltéve, hogy azokból az egyes vállalkozásokra és létesítményekre vonatkozó részletes adatok nem derülnek ki, illetve nem következtethetők ki. E rendelkezésekből az is kiderül, hogy az említett rendelettel bevezetett információgyűjtést egy olyan programozási tevékenység megvalósításának a céljával hozták létre, amely az energiapiac működésének és az Unió energiaellátása biztonságának a biztosítását szolgálja.
- 60 Meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 56–59. pontjában vizsgált rendelkezések a megtámadott rendelet alapvető elemeit határozzák meg, mivel megállapítják az információgyűjtési kötelezettség pontos terjedelmét és tartalmát, míg jóval járulékosabb jellegű e rendelet 4. és 7–9. cikke, amelyek e gyűjtést bizonyos technikai szempontjait szabályozzák, és e gyűjtést illetően sokkal általánosabbak.
- 61 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet tartalma felfedi, hogy az alapvetően az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projektekre vonatkozó információk gyűjtése olyan rendszerének a végrehajtására vonatkozik, amely lehetővé teszi az Unió számára az energiaügy területén megállapított célkitűzések megvalósítását különösen a belső energiapiac működését, az Unió energiaellátása biztonságának a biztosítását, és az új és megújuló energiák kifejlesztését illetően.

A megfelelő jogalap EUM-Szerződésre tekintettel történő alkalmazásáról

- 62 Az EUMSZ 337. cikk, amely az EUM-Szerződés „Általános és záró rendelkezések” című hetedik részében található, előírja, hogy „a Bizottság a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezhet, és bármilyen ellenőrzést lefolytathat”. E rendelkezés keretében a Tanács egyszerű többséggel határoz anélkül, hogy a Parlamenttel konzultációt folytatna, még akkor is, ha a jelen ügyben ilyen konzultációt szerveztek.
- 63 Amint a Bíróság már kimondta, az említett rendelkezés a Bizottságot az EUM-Szerződés által rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármely információ megszerzésére vonatkozó általános hatáskörrel ruházta fel, és így a Tanács nem köteles ezen információszerezési tevékenységre vonatkozó jogi aktusait e Szerződés különböző olyan rendelkezéseire alapítani, amelyek a Bizottságot meghatározott feladatokkal ruházzák fel (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Németország kontra Tanács ügyben hozott ítélet 19. és 20. pontját).
- 64 Az EUMSZ 337. cikke így azon jogi aktusok jogalapjának minősül, amelyek a Bizottság általános információszerezési tevékenységére vonatkoznak, anélkül hogy megkövetelné, hogy ezen információszerezés szükséges legyen az Unió meghatározott politikája célkitűzéseinek a megvalósításához.
- 65 Az EUMSZ 194. cikk, amely az EUM-Szerződésnek „Az Unió belső politikái és tevékenységei” című harmadik részében szerepel, és amely önmagában alkotja az „Energia” elnevezésű XXI. címet, (1) bekezdésében előírja, hogy a belső piac létrehozása, illetve működése keretében, valamint a környezet megőrzésének és javításának szükségességére tekintettel az Unió energiapolitikájának céljai – a tagállamok közötti szolidaritás szellemében – az energiapiac működésének biztosítása, az energiaellátás biztonságának garantálása az Unión belül, az energiahatékonyság és az energiatakarékosság, valamint az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének előmozdítása és az energiahálózatok összekapcsolásának előmozdítása. Az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésének első albekezdése alapján „[a] Szerződések egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül” a Parlament és a Tanács az EUMSZ 294. cikkben előírt rendes jogalkotási eljárás keretében megállapítja az e célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket, ennek keretében a Parlament teljes mértékben részt vesz az eljárásban.
- 66 A Lisszaboni Szerződéssel bevezetett EUMSZ 194. cikk tehát beillesztett az EUM-Szerződésbe egy kifejezetten az Unió energiapolitikájára vonatkozó jogalapot. Amint annak, és különösen (2) bekezdésének a szövegéből kitűnik, e rendelkezés azon uniós intézkedések jogalapját alkotja, amelyek „szükségesek” az e rendelet (1) bekezdésében az említett politikával kapcsolatban kitűzött célok eléréséhez.
- 67 Egy ilyen rendelkezés olyan jogalappal minősül, amelyet az Unió által az energiaügy területén elfogadott jogi aktusok összességére való alkalmazásra szánnak, amely aktusok lehetővé teszik e célkitűzések végrehajtását az EUM-Szerződésben előírt és az energiaügyre vonatkozó sokkal egyedibb rendelkezésekre is figyelemmel, amint az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdését bevezető, „[a] Szerződések egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül” megfogalmazásból kitűnik. Amint a Tanács megjegyzi, többek között a súlyos nehézségeknek az energiaipari termékekkel való ellátásban való felmerülésére vonatkozó EUMSZ 122. cikkről és a transzeurópai hálózatokra vonatkozó EUMSZ 170. cikkről, valamint az Unió e Szerződés más rendelkezései alapján fennálló hatásköreiről van szó, még akkor is, ha a szóban forgó intézkedések az energiapolitika e cikk (1) bekezdésében kimondott céljainak valamelyikét is kitűzik.
- 68 Ebből következik, hogy annak meghatározása érdekében, hogy az Unió valamely jogi aktusa jogalapjának, amely jogi aktusnak a tárgya – mint a jelen ügyben – az energiaügy területére vonatkozó információk összegyűjtése, az EUMSZ 337. cikk vagy az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése minősül-e, meg kell vizsgálni, hogy e jogi aktus a céljára és a tartalmára tekintettel tekinthető-e szükségesnek az

ezen utóbbi cikk (1) bekezdésével kifejezetten az uniós energiapolitikának kitűzött célok eléréséhez. Amennyiben szükségesnek tekinthető – mivel az információgyűjtés e politika valamely összetevőjeként kezelhető –, az azt elfogadó uniós jogi aktust az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésére kell alapítani. Valamely uniós jogi aktus nem tartozhat az EUMSZ 337. cikk hatálya alá csupán azon okból, hogy információgyűjtési rendszert hoz létre (lásd analógia útján a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben hozott ítélet 22. pontját).

- 69 A jelen ügyben a jelen ítélet 49. és 61. pontjából kitűnik, hogy a megtámadott rendelet célja és tartalma szorosan kapcsolódik az Unió energiapolitikája területén kitűzött, az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett célokhoz.
- 70 A Tanács, a Francia Köztársaság és a Bizottság érvelésével ellentétben, nem lehet megállapítani, hogy a megtámadott rendelet e tekintetben az Unió energiapolitikájára csak közvetett és járulékos hatással van, és hogy csak annak egy „háttérét” alkotja, mivel e politika céljainak megvalósítása az egyszerű információgyűjtésnél sokkal fontosabb intézkedések végrehajtását követeli meg.
- 71 Ugyanis a megtámadott rendelettel bevezetett információgyűjtési rendszer nem általános jellegű információkra, hanem az Unió energiaipari infrastruktúrájával kapcsolatos pontos adatokra és információkra vonatkozik annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a Bizottság számára az energiaipari termékek kereslete és kínálata között az Unióban esetlegesen fellépő különbségek azonosítását.
- 72 Ezen információk gyűjtése így valamennyi olyan hasznos intézkedés Unió általi elfogadása előfeltételének tűnik, amelyek a belső energiapiac megfelelő működésének a biztosítását, az energiaipari termékekkel való ellátás biztonságát és az energiahatékonyság, valamint az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének előmozdítását szolgálják.
- 73 Ebből következik, hogy a megtámadott rendelettel bevezetett információgyűjtési rendszert csak azon célkitűzés igazolja, amely az energiapolitikára vonatkozó EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében az Unióra bízott meghatározott feladatok elvégzéséből áll (lásd analógia útján a C-533/03. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2006. január 26-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-1025. o.] 52. pontját).
- 74 Ilyen körülmények között a megtámadott rendelettel bevezetett információgyűjtési rendszert olyannak lehet tekinteni, mint amely közvetlenül járul hozzá az uniós energiapolitika által kitűzött olyan célok megvalósításához, mint amelyek az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében szerepelnek, és következésképpen mint amely – amint egyébként e rendelet (8) preambulumbekzdésében szerepel – az említett cikk (2) bekezdése értelmében vett célok elérésének „szükséges” eszköze.
- 75 E tekintetben a Tanács és a Bizottság állításával ellentétben irreleváns az, hogy a megtámadott rendelet alapján szerzett információk e rendelet 10. cikke (1) bekezdésének második bekezdése szerint felhasználhatók az energiapolitikától eltérő célokra. Ugyanis még feltételezve is azt, hogy a Bizottság az említett rendelet alapján összegyűjtött információkat felhasználhatja az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében meghatározott energiapolitikától eltérő célokra, ugyanezen rendelet célja és tartalma, amint a jelen ítélet 49–61. pontjából kitűnik, e politika alá tartozik.
- 76 Hasonlóképpen, a Tanács és a Francia Köztársaság által a megtámadott rendelet közvetlen tárgya – amely az információgyűjtésre vonatkozik – és a későbbi célkitűzése – amely a Bizottság által így gyűjtött információk segítségével érhető el – között tett különbségtétel nem állja meg a helyét. Amint ugyanis a fenti vizsgálatból jogilag kielégítő módon kitűnik, az e rendelettel bevezetett információgyűjtés pontosan azt kívánja lehetővé tenni a Bizottság számára, hogy az Unió energiapolitikájának az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett meghatározott céljait elérje. Ebből következik, hogy az említett rendelet keretében ezen információgyűjtés és annak célja szorosan kapcsolódnak egymáshoz, és elválaszthatatlanok egymástól.

- 77 Ezenkívül a Tanács, a Francia Köztársaság és a Bizottság állításával ellentétben a fenti elemzésből egyáltalán nem következik, hogy az EUMSZ 337. cikk mindenféleképpen megszűnik érvényes jogalapként szolgálni azon uniós jogi aktusok esetében, amelyek tárgya egy információgyűjtési rendszernek valamely uniós ágazati politika keretében történő felállítása, ami megfosztaná e rendelkezést a lényegétől. Amint ugyanis a jelen ítélet 65–68. pontjából kitűnik, az említett rendelkezés alkalmazása kötelező lenne többek között akkor, ha a megtámadott rendeletet nem lehetne szükségesnek tekinteni az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett meghatározott céloknak az Unió energiapolitikájára tekintettel történő eléréséhez.
- 78 Végül a Tanács és a Bizottság az EUMSZ 337. cikk általuk végzett értelmezésének az igazolása céljából nem érvelhetnek az EUMSZ 338. cikkre hivatkozva sem, amely a statisztikák felállítása céljából elfogadandó intézkedésekre vonatkozik. Ugyanis e rendelkezés, még ha az EUMSZ 337. cikkhez hasonlóan az EUM-Szerződés „Általános és záró rendelkezések” című hetedik részében szerepel is, nemcsak hogy nem minősül a megtámadott rendelet jogalapjának, de ráadásul nem befolyásolhatja a jelen kereset megalapozottságának a vizsgálatát sem. Akármilyen is az EUMSZ 338. cikk hatálya, az nem kérdőjelezheti meg az EUMSZ 337. és az EUMSZ 194. cikk hatályát, amely azok szövegéből következik.
- 79 Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy a megtámadott rendelet nem az EUMSZ 337. cikk, hanem az EUMSZ 194. cikk hatálya alá tartozik, mivel az az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében említett célok elérésének szükséges eszköze. Következésképpen az említett rendeletet az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése alapján kellett volna elfogadni.

Az EAK 187. cikknek mint a megtámadott rendelet további jogalapjának az alkalmazása

- 80 Az EAK 187. cikk, amely az Euratom-szerződés „Általános rendelkezések” elnevezésű V. címében szerepel, előírja, hogy a Bizottság az e Szerződésben rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezhet, és bármilyen ellenőrzést lefolytathat. E rendelkezés keretében a Tanács az EAK 106a. cikk (1) bekezdése és az EU-Szerződés 16. cikkének (3) bekezdése alapján minősített többséggel határoz anélkül, hogy a Parlamenttel konzultációt folytatna, még ha a jelen ügyben szerveztek is ilyen konzultációt.
- 81 Az EUMSZ 337. cikk és az EAK 187. cikk szövegének a tárgyi hatályuk tekintetében fennálló hasonlóságára tekintettel ezen utóbbi rendelkezést a jelen ítélet 62–64. cikkében bemutatott okokból olyan általános jogalapként kell tekinteni, amely a Bizottságnak az EAK-Szerződés által rábízott feladatainak az elvégzéséhez szükséges általános információgyűjtési tevékenységére vonatkozik.
- 82 Márpedig a jelen ügyben igaz ugyan, hogy – amint a megtámadott rendelet mellékletének 3.1 pontjával összefüggésben értelmezett 1. cikkéből kitűnik – e rendelet bizonyos atomenergiái infrastruktúrákat érintő beruházási projektek Bizottságnak történő bejelentésére is vonatkozik, az említett rendelet – a jelen ítélet 49–61. pontjában bemutatott okokból – a céljára és a tartalmára tekintettel nem az Unió EAK-Szerződés által meghatározott különös atomenergia-politikájának a végrehajtására, hanem az Unió általános energiapolitikájának a végrehajtására vonatkozik.
- 83 Az atomenergiái infrastruktúrákra vonatkozó információk tehát nem minősülnek az Unió összességében vett energetikai rendszerét érintő valamennyi azon releváns információ összetevőjének, amelyekkel a Bizottságnak rendelkeznie kell annak érdekében, hogy – amint a megtámadott rendelet (8) preambulumbekkezdéséből kitűnik – el tudja végezni az energiakínálat és -kereslet átfogó értékelését többek között az Unió energiaellátása biztonságának a biztosítása céljából.
- 84 E tekintetben meg kell továbbá jegyezni, hogy vitathatatlan, hogy a megtámadott rendelet – amint annak (7) preambulumbekkezdéséből kitűnik – nem tartozik az atomenergia területén történő beruházások ösztönzése és koordinációja EAK-Szerződés 40–44. cikkében előírt célkitűzésének a

keretébe, amely rendelkezések kifejezetten az atomenergia területén az olyan egyedi beruházási projekteknek az e területen működő vállalkozások általi bejelentésére vonatkoznak, amelyek új létesítményeket vagy bizonyos mértékű kiegészítő létesítményeket vagy átalakításokat érintenek. A megtámadott rendelet ezzel szemben az energiaipari infrastruktúrákat érintő valamennyi beruházási projektekre vonatkozó összesített adatok és információk valamennyi tagállam általi bejelentésére vonatkozik.

- 85 Ebből következik, hogy a megtámadott rendelet nem tartozik az EAK 187. cikk hatálya alá.
- 86 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletet téves jogalap alkalmazásával fogadták el annyiban, amennyiben az EAK 187. cikkre alapították, és hogy azt kizárólag az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése alapján kellett volna elfogadni.
- 87 A fenti megállapításokra tekintettel a megtámadott rendeletet meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben az EUMSZ 337. cikken és az EAK 187. cikken alapul.

A megtámadott rendelet joghatásainak a fenntartása iránti kérelemről

- 88 A Parlament – e tekintetben a Tanács beavatkozó támogatásával – azt kéri, hogy a Bíróság, amennyiben megsemmisíti a megtámadott rendeletet, tartsa fenn annak joghatásait az új rendelet elfogadásáig.
- 89 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 264. cikk második bekezdése szerint a Bíróság – ha szükségesnek ítéli – megjelöli a semmisnek nyilvánított rendelet azon joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.
- 90 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet a 13. cikkének megfelelően húsz nappal az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő 2010. július 15-ei kihirdetését követően lépett hatályba.
- 91 El kell ismerni, hogy a megtámadott rendelet joghatások fenntartása nélküli megsemmisítése káros következményekkel járhat az Unió energiapolitikájának a megvalósítására nézve, mivel e rendelet annyiban, amennyiben lehetővé teszi az e politika által kitűzött célok eléréséhez szükséges információk gyűjtésének biztosítását, az e tekintetben hasznos valamennyi intézkedés uniós intézmények általi elfogadásának elengedhetetlen előfeltételének minősül. Márpedig a Parlament, bár kéri az említett rendelet megsemmisítését azzal az indokkal, hogy azzal kapcsolatban téves jogalapot fogadtak el, nem vitatja sem a rendelet célját, sem annak tartalmát.
- 92 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy fontos jogbiztonsági okok fennállása indokolja azt, hogy a Bíróság helyt adjon a felek azon kérelmének, amely a megtámadott rendelet joghatásainak a fenntartására irányul.
- 93 Következésképpen e rendelet joghatásait fenn kell tartani egy új, megfelelő jogalapra, vagyis az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésére alapított rendelet ésszerű határidőn belül történő hatálybalépéséig.

A költségekről

- 94 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel peresztes lett, a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Ugyanezen eljárási szabályzat 69. cikke 4. §-a első bekezdésének értelmében az eljárásba a Tanács kérelmének támogatása végett beavatkozó Francia Köztársaság és Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről és a 736/96/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. június 24-i 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendeletet megsemmisíti.**
- 2) **A 617/2010 rendelet joghatásai fennmaradnak a megfelelő jogalap, vagyis az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott új rendeletnek a jelen ítélet kihirdetésétől számított ésszerű határidőn belül történő hatálybalépéséig.**
- 3) **A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére, a Francia Köztársaság és az Európai Bizottság költségei kivételével.**
- 4) **A Francia Köztársaság és az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások